

van prof. VAN DEN BROEK, noch de bedoeling van de schrijver. Daar hij evenwel wijst op het feit, dat hij deel heeft uitgemaakt van alle commissies, die ingesteld waren om de verbetering van het Tandheelkundig Onderwijs te bewerken, behalve van de laatste, die wel succes oogstte, zou hij bij de lezers de indruk kunnen wekken, volkomen op de hoogte te zijn van wat er in de tandheelkundige wereld leeft en heeft geleefd. Het is dan ook slechts hierom, dat ik gaarne wil aanvullen, wat aan de schrijver niet bekend was, n.l. dat ik uit eigen omgeving, zonder enige navraag te doen, reeds drie personen weet aan te wijzen, die getracht hebben de weg te volgen, aangegeven in het Academisch Statuut van 1921. Zij hebben geen van allen hun doel kunnen bereiken, doordat de betrokken medische faculteit geweigerd heeft, deze mogelijkheid, geschapen door het Academisch Statuut van 1921 (zie Toelichting van het Academisch Statuut, hoofdstuk D, onder Tandartsstudie), te willen instellen. Hoewel alle ingewijden het er over eens zijn, dat deze weg wel uiterst moeilijk was, wil het mij toch voorkomen, dat het wel zeer toevallig zou zijn, als deze mij bekende gevallen meteen alle bestaande gevallen zouden omvatten. De uitspraak van de schrijver, dat „dus in de tandheelkundige wereld niet de behoefte aan een werkelijke academische opleiding” zou hebben bestaan, baseert hij dus op zijn *mening*, waarvan hij zelf al de mogelijke onjuistheid aanduidt, door het „voor zover mij bekend”.

Dat de nieuwe wet in 1947 tot stand zou zijn gekomen, onder „de druk van het zeer grote aantal studenten” (bestaat dat nergens anders?) is al evenmin juist. Ware dit wel zo, dan zou de blaam wel heel groot zijn voor de instanties, die verantwoordelijk zijn voor de situatie, waarin de studenten in de tandheelkunde te Utrecht thans nog steeds verkeren.

Maar nogmaals, hebben nabetrachtingen als deze eigenlijk wel zin?

Groningen, 26 Januari 1948

M. HUT

DE TANDHEELKUNDIGE OPLEIDING OP BREDER BASIS

In het *N. T. v. G.* van 10 Januari j.l. schrijft prof. VAN DEN BROEK naar mijn mening zeer terecht, dat hij vreest dat er door toepassing van de nieuwe regeling der tandheelkundige opleiding tandartsen zullen worden gevormd, die van alles heel weinig en van weinig alles zullen weten. Dit is niet verwonderlijk. Immers wat is het geval. Tandheelkunde en wel vooral het conserveren van het gebit, dat toch wel de meest voorkomende behandeling is in de praktijk, is in eerste instantie *wondbehandeling*, waarop later de technische bewerking volgt.

Welnu, de praktische wondverzorging leert de toekomstige *arts* pas na zijn doctoraal examen. De opleiding tot tandarts onder de nieuwe regeling reikt op zijn hoogst *tot* het doctoraal en dan nog wel in het bijzonder tot een tandheelkundig doctoraal, hetwelk dan (*mirabile dictu*) de weg opent tot de doctors-titel in de geneeskunde.

Het ligt dus voor de hand, dat de toekomstige tandarts onevenwichtig zal zijn in zijn behandeling, vooral als de caries dentium leidt tot meer gecompliceerde, chirurgische kaakaandoeningen of ziekelijke afwijkingen in het gestel.

Niet alleen in ons land, maar ook in Amerika is het tot een crisis in de tandheelkunde gekomen. Ook daar is wel degelijk de behoefte gevoeld, dat de tandheelkunde op medische leest moet worden geschoeid.

Hoe is de verhouding van de Nederlandse tandheelkunde tot de Amerikaanse? Het verschil is niet gelegen in het technische kunnen, hierin staan onze tandartsen geenszins ten achter, maar in het feit, dat in Amerika aan de basis-wetenschappen zoals histogenese, histologie, bacteriologie, pathologische anatomie, voorzover het dan de tandheelkunde betreft, hard is gewerkt. Met de verkregen resultaten is de Amerikaanse literatuur rijkelijk voorzien, terwijl in ons land aan deze wetenschappen zo goed als niets is gedaan.

Deze tekortkoming in „onze” tandheelkunde is ongetwijfeld voor de tandheel-

kundige studenten, althans op dit ogenblik, de prikkel geworden tot de wens een dieper inzicht in de wetenschappelijke tandheelkundige problemen te verkrijgen. Misschien, dat onder de druk van het zeer grote aantal studenten de nieuwe wet is tot stand gekomen, maar toch heeft zeker ook, naar mijn overtuiging, de grote, evolutionnaire vlucht der stomatologie de stoot gegeven tot een noodzakelijke verbreding en verdieping⁷ der opleiding. Maar al te goed wordt beseft, dat wij hier in Nederland aan de slag moeten om hetzelfde peil te bereiken, dat in het buitenland de hoogte onzer professie aanwijst.

Met de veronderstelling van prof. VAN DEN BROEK kan ik niet meegaan, als hij zegt, dat het aantal gegadigden voor de tandheelkundige studie zal dalen bij toepassing van de nieuwe wet, omdat deze studie dan te lang en te duur zal zijn. Immers in landen als Oostenrijk, Spanje, Polen, Rusland e.a. moet men eerst in het bezit zijn van het artsdiploma alvorens de stomatologie te mogen uitoefenen en het is mij niet bekend, dat er in deze landen te weinig specialisten in dit vak zijn.

Groningen, 28 Januari 1948

J. J. DE VRIES

BERICHTEN

BUITENLAND

ENGELAND. — MINISTER BEVAN EN DE BRITISH MEDICAL ASSOCIATION. De onderhandelingen over de nieuwe wet (National Health Service Act) dreigen op niets uit te lopen. Men had gehoopt, dat de minster ten aanzien van enige bepalingen bereid zou blijken alsnog wijzigingen aan het Parlement voor te leggen, maar de bewindsman is voor geen enkel der bij hem ingebrachte bezwaren toegankelijk gebleken. De *British Medical Journal* (nr. 4537, 1002, 1947) vreest, dat de nieuwe wet de eerste stap is naar een „whole time salaried State Medical Service.”

— NOBEL-PRIJS VOOR SCHEIKUNDE. Sir ROBERT ROBINSON ontving de NOBEL-prijs voor scheikunde wegens zijn onderzoekingen over alcaloiden, anthocyanine pigmenten, geneesmiddelen tegen malaria, penicilline en geslachtshormonen (*Lancet*, II, 766, 1947).

— EEN ELECTRISCHE STETHOSCOOP VOOR ONDERWIJS EN DIAGNOSTIEK. Ter gelegenheid van de London Medical Exhibition werd dit jaar als nieuwigheid een elektrische stethoscoop getoond, die aan twaalf studenten gelegenheid biedt tegelijkertijd te luisteren. De reproductie van de geluiden van hart en longen is zeer scherp; ook voor diagnostische doeleinden, in het bijzonder tot onderzoek van personen met een dikke vetlaag, is het toestel aan te bevelen (*Lancet*, II, 778, 1947).

— ONDERSCHIEDINGEN. De Royal Society of Medicine heeft de Royal Medal dit jaar toegekend aan de Australische virusonderzoeker F. M. BURNET, de BUCHANAN Medal aan de vitaminoloog Sir EDWARD MELLANBY (*Lancet*, II, 780, 1947).

— AFDELING VOOR GERIATRIE. De staf van een goed toegeruste afdeling voor geriatrie omvat een arts, die ervaring heeft van de behandeling van oude lieden, een psychiater, een physiotherapeut, specialisten voor orthopaedie en urologie en een chirurg (*Br. med. Jl.*, nr. 4536, 978, 1947).

FRANKRIJK. — VOOR PHILATELISTEN. Een commissie uit het Comité national de défense contre la Tuberculose heeft aan de president der Republiek de nieuwe „timbre anti-tuberculeux” aangeboden. Het zegel draagt de woorden „Guéri... je travaille” (*Paris. méd.* 6 Dec. 1947).

— PLOTSELINGE DOOD NA IMMUNISERING. Toepassing van typhus-paratyphus